

μον είναι πολὺ βαρυμένη Σίφν. 3) Δυσηρεστημένος Πόντ. (Κερασ.): Βαρεμένος εἶμαι ἄσ' σὸν δεῖνα. Βαρεμένον ἔν' ἡ καρδία μ' ἄσ' σὸν δεῖνα. Ἡ σημ. καὶ παρὰ Βλάχ. 4) Ὁ χληρὸς Σύμ.

Πβ. βαρεάζω, βαρῶ.

βαρεοβγάζω ἀμάρτ. βαροβγάζω Ἰων. (Κρήν.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. βαρεὰ καὶ τοῦ ρ. βγάζω.

Ἐκφύω μετὰ δυσκολίας καὶ ἀδιαθεσίας τοὺς ὀδόντας, ἐπὶ νηπίου.

βαρεογεμᾶτος ἐπίθ. ἀμάρτ. βαρεογεμᾶτους Λέσβ. (Ἀγιάσ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. βαρεὰ καὶ τοῦ ἐπιθ. γεμᾶτος.

Ὑπερπλήρης. Συνών. ξέχειλος.

βαρεογροικῶ ἀμάρτ. βαρογροικῶ Μεγίστ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. βαρεὰ καὶ τοῦ ρ. γροικῶ, δι' ὃ ἰδ. ἀγροικῶ.

Δὲν ἀκούω ἢ δὲν ἐννοῶ καλῶς τὰ λεγόμενα ὑπὸ ἄλλου:

Ἄσμ.

Θέλεις ἐβαρογροίκησαν, θέλεις στανὸν τὸ κάμαν...

Ἔς τῆς Ἑμινᾶς του τὸ στενὸν ἐπῆαν κ' ἔστησάν τον.

βαρεοδικασμένος ἐπίθ. ἀμάρτ. βαροδικασμένος Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. βαρεὰ καὶ τοῦ δικασμένος μετοχ. τοῦ ρ. δικάζω.

Ὁ εἰς βαρεῖαν ποινὴν καταδικασμένος: Ἄσμ.

Ὡφον, καήλα καὶ φωθιά ποῦχουν οἱ φ'λακωμένοι ὁποῦ ἔτονε γιὰ θάνατο καὶ βαροδικασμένοι.

βαρεοζωσμένος ἐπίθ. Πελοπν.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. βαρεὰ καὶ τοῦ ζωσμένος μετοχ. τοῦ ρ. ζώνω.

Ὁ δεμένος δυνατά: Ἄσμ.

Καὶ πῶς νὰ πάρω τὸ σπαθί, νὰ πάρω τὸ τουφέκι, ποῦ μὲν ὁ Χάρως σίδερο, μὲν βαρεοζωσμένο;

βαρεοθάνατος ἐπίθ. ἀμάρτ. βαρεοθάνατους Μακεδ. (Πάγγ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. βαρεὰ καὶ τοῦ οὐσ. θάνατος.

Ὁ βαρέως ἀσθενῶν, ἐτοιμοθάνατος.

βαρεοκαθίστρα ἢ, ἀμάρτ. βαροκαθίστρα Πόντ. (Ἰνέπ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. βαρεὰ καὶ τοῦ οὐσ. καθίστρα.

Οἶονεὶ κάθισμα βαρὺ, κάθισμα μὴ ἐπιτρέπον εἰς τὸν καθήμενον ν' ἀπομακρυνθῇ: Ἄσμ.

Σαράντα κάτεργα μαστε κ' ἐξήντα δυὸ φεργάδες... εἶχαν καὶ σκλάβους ὁμορφους ἔς σὰ σίδερα βαλμένους, ἔς σὰ σίδερα, ἔς σοὶς ἄλυσες καὶ ἔς σοὶ βαροκαθίστρες.

βαρεοκακίωνω ΧΧρηστοβασ. Διηγ. στάνης 170.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. βαρεὰ καὶ τοῦ ρ. κακίωνω.

Ὁργίζομαι ὑπερβολικῶς κατὰ τινος: Φοβοῦμαι μὴν ντραπῇ καὶ μοῦ βαρεοκακίωσῃ.

βαρεοκακομοίρης ἐπίθ. Κέρκ. (Ἀργυρεῶδ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. βαρεὰ καὶ τοῦ ἐπιθ. κακομοίρης.

Ὁ πολὺ δυστυχής: Ἄσμ.

Γιὰ ἰδὲς τὴν θυγατέρα μου τὴν βαρεοκακομοῖρα, ἐγὼ νύφη τὴν ἔστειλα, κουμπάρα μοῦ τὴν στείλα.

βαρεοκαταρριέμαι Σῦρ. (Ἑρμούπ.) κ.ά.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. βαρεὰ καὶ τοῦ ρ. καταρριέμαι.

Ἐκφέρω κατὰ τινος βαρείας κατάρας: Ἄσμ.

Μὴ μὲ βαρεοκαταρριέσαι καὶ πεθάνω καὶ μὲ κλαίς.

βαρεοκαταροῦσα ἐπίθ. θηλ. Κάρπ. Κεφαλλ. Κυκλ. βαρυκαταροῦσα Κάρπ.

Ἐκ τοῦ ρ. βαρεοκαταρριέμαι καὶ τῆς καταλ. -οῦσα. Τὸ βαρυκαταροῦσα κατὰ τὰ ἐκ τοῦ βαρυ- σύνθετα.

Ἡ βαρέως καταρριωμένη, ἢ ἐκφέρουσα βαρείας κατάρας ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Νὰ πῆτε τῆς μαννούλλας μου τῆς βαρεοκαταρούσας ὁποῦ μὲ καταράστηκε τοῦτα τὰ τριὰ Σαββάτα

Κεφαλλ.

Ἐπάρετε τὰ ροῦχα μου, μαζὶ καὶ τ' ἄρματα μου καὶ δότε τα τῆς μάννας μου τῆς βαρυκαταρούσας Κάρπ.

βαρεοκεντημένος ἐπίθ. ἀμάρτ. βαροκεντημένος Α.Ρουμελ. (Καρ.) Νίσυρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. βαρεὰ καὶ τοῦ κεντημένος μετοχ. τοῦ ρ. κεντῶ.

Ὁ πλουσίως κεντημένος ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Μὲ τὸ μαντήλι ἔς τὸ λαιμὸ τὸ βαροκεντημένο, τὸ καλαμάρι ἔς τὸ πλευρὸ τὸ μαλαματισμένο

Καρ.

βαρεοκλαημένος ἐπίθ. ἀμάρτ. βαροκλαημένος Κρήτ. βαρεοκλαίμενος Καππ. (Σίλατ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. βαρεὰ καὶ τοῦ κλαημένος μετοχ. τοῦ ρ. κλαίω.

Ὁ κλαίων πολὺ, ὁ κλαίων περιαλωγῶς: Ἄσμ.

Δά ἔχετε, θυγατέρες μου, κ' εἶστε βαροκλαημένες

κ' ἡ μιὰ ἔς τὸ ἄλλης τὰ γόνατα εἶστ' ἀποκοκκισμένες;

Κρήτ.

Τί κλαίς, τί κλαίς, μαννίτσα μου, κ' εἶσαι βαρεοκλαίμενη; Σίλατ.

βαρεοκλειδωμένος ἐπίθ. ἀμάρτ. βαροκλειδωμένος Σύμ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. βαρεὰ καὶ τοῦ κλειδωμένος μετοχ. τοῦ ρ. κλειδώνω.

Ὁ κλεισμένος καλῶς μὲ κλειδιά: Ἄσμ.

Καλῶς τὸ σεντουκάκι μου τὸ βαροκλειδωμένο,

ποῦ πῆα κ' ἦρτα ἀφ' τῆ Σουριὰ κ' ἦρα το κλειδωμένο.

βαρεοκοιμᾶμαι, βαρυκοιμᾶμαι Κεφαλλ. βαρυκοιμοῦμαι Κεφαλλ. Κρήτ. Νάξ. (Ἀπύρανθ.) κ.ά. βαρυκοιμᾶμαι Νίσυρ. Πελοπν. (Αἶγ. Οἶν.) κ.ά. βαρεοκοιμοῦμαι Πελοπν. (Ἀρκαδ.) κ.ά. βαρεοκοιμᾶμαι Μακεδ. (Σισάν.) κ.ά. βαρεοκοιμᾶμαι Μακεδ. (Καλόχ.) βαρεοκοιμᾶμαι σύνθηθ. βαρεοκοιμᾶμαι Πελοπν. (Μάν.) βαροκοιμᾶμαι Κρήτ. βαροκοιμᾶμαι Θράκ. (Καλλίπ.) βαροκοιμᾶμαι Σάμ. βαροκοιμοῦμαι Μύκ. βαρεοκοιμᾶμαι Λέσβ. Μετοχ. βαρεοκοιμᾶμαι Ἰων. (Σόκ.) κ.ά. βαροκοιμᾶμαι Ἄνδρ. κ.ά.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. βαρεὰ καὶ τοῦ ρ. κοιμᾶμαι.

Κοιμᾶμαι βαθέως ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Γιὰ σήκον σήκον, δέσποτα, καὶ μὴ βαρεοκοιμᾶσαι, οἱ ἐκκλησιᾶς ἐσήμεναν, τὰ μαναστήρια ψάλλουν

Ἡπ.

Ἐλάτε, πάπες μ', ἀπ' τὴ Χρὸ καὶ χῆνες μ', ἀπ' τὴν Πόλι

ἐσεῖς μὲ τὴ φωνίτσα σας κ' ἐμεῖς μὲ τὴ λαλιά μας

ἴσως καὶ τὴν ξυπνήσωμε τὴ βαρεοκοιμᾶμένη

(μοιρολ.) Σόκ. Ἀντίθ. ἀλαφροκοιμοῦμαι, λαγοκοιμᾶμαι.

βαρεοκοιμοῦμαι, ἰδ. βαρεοκοιμᾶμαι.

βαρεοκοπιασμένος ἐπίθ. Κύρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. βαρεὰ καὶ τοῦ κοπιασμένος μετοχ. τοῦ ρ. κοπιάζω.

Ὁ ὑπερβολικῶς κουρασμένος, κατάκοπος.

